

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej ZOLL

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, 7 maja 2002 r.

35543

RPO-405577-I/02/AW

Pan
Marek Pol
Wicepremier
Minister Infrastruktury

Szanowny Panie Premierze,

Otrzymuję liczne skargi osób niepełnosprawnych związane z obowiązującymi przepisami dotyczącymi wymiany legitymacji „Wapark” (potwierdzających uprawnienie osoby niepełnosprawnej do niestosowania się do niektórych znaków drogowych) na karty parkingowe wydawane przez starostwo.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 ze zm.) kartę parkingową wydaje się na podstawie orzeczenia i opinii wydanych przez zespół do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności przy powiatowym centrum pomocy rodzinie. W ten sposób zatem podważane są poprzednie końcowe decyzje komisji lekarskich ZUS oraz prawomocne decyzje administracyjne uznające za inwalidę wojennego określonej grupy. Taka sytuacja prowadzi do naruszenia zasady pewności prawa. Ponadto, jak sygnalizują osoby niepełnosprawne, powyższa regulacja przysparza wiele kłopotu osobom niepełnosprawnym, które zmuszone są do ubiegania się po raz kolejny o wydanie stosownego orzeczenia i niejednokrotne, związane z tym, kilkugodzinne oczekiwanie w kolejkach.

Kolejnym nierzetelnie skonstruowanym przepisem jest art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 129, poz. 1444 ze zm.), w świetle którego osoba niepełnosprawna posiadająca legitymację potwierdzającą uprawnienie do niestosowania się do niektórych znaków drogowych może jej używać jedynie do dnia 1 lipca 2002 r. Po tej dacie osoba niepełnosprawna traci

przysługujące jej uprawnienie, chyba że w tym czasie zdoła uzyskać orzeczenie o stopniu niepełnosprawności i kartę parkingową. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od osób niepełnosprawnych, a także z Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w Warszawie, uzyskanie orzeczenia w tak krótkim czasie jest niemożliwe, z powodu dużej ilości wniosków i niewystarczających środków finansowych. Jak sygnalizują skarżący okres oczekiwania na stosowne orzeczenie wynosi nawet 6 miesięcy. W tym czasie osoby niepełnosprawne pozbawione są dotychczasowego uprawnienia.

W mojej ocenie zarzuty podnoszone przez osoby niepełnosprawne są słuszne, a przedstawiony problem wymaga pilnego rozwiązania, gdyż dotyczy, wiele niepełnosprawnych osób, które poprzez nierzetelną legislację pozbawione zostały na dłuższy okres czasu przysługujących im uprawnień. Przedmiotowa sprawa budzi wśród osób niepełnosprawnych ogromne rozgoryczenie, spowodowane tym, że niedawno zostały im również odebrane uprawnienia do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego.

Mając na uwadze powyższe, zwracam się do Pana Premiera z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie oraz podjęcie odpowiednich działań legislacyjnych w kierunku prawidłowego uregulowania przedmiotowych przepisów. Wydaje się bowiem, że obowiązujące prawo w tym zakresie narusza zasadę pewności prawa oraz podważa zaufanie obywateli do państwa. Będę jednocześnie zobowiązany za przekazanie informacji w tej sprawie.

Z wyrazami szacunku

/-/ Prof. dr Andrzej Zoll